

dem, altsaa første Sidelinie, skal der erlægges 4 pCt., og i alle andre Tilfælde 7 pCt. Dette er en overmaade betydelig Afgift. See vi nu atter hen til, hvorledes den Lov, der fastsatte disse Beløb, opkom, finde vi, at Regjeringen, idet den forelagde det Lovforslag, som senere blev til Loven af 19de Februar 1861, udtrykkeligt siger i Motiverne, at da man antog, at den nye Stempellov, hvortil Lovforslag samtidig forelaae til Behandling, rimeligvis vilde medføre en Nedgang i Stempelindtægterne, havde man fundet det nødvendigt at supplere det ved en Forhøielse af Arveafgiften, og det Udvalg, der i Folkethinget var nedsat i denne Sag, begynder sin Betænkning med at sige: „Skjøndt der i Udvalget har udtalt sig ikke uden Stemning for ikke nu at skride til en Forhøielse af Arveafgifterne, har Udvalgets Fleertal dog ikke troet at burde udtale sig imod en saadan Foranstaltning, som af Regjeringen er bleven anseet nødvendig, naar Stempelpapirs-Lovudkastet vedtages“. Udvalget var altsaa dengang i det Hele ikke stemt for Forhøielsen, kun Fleertallet gik ind derpaa, fordi Regjeringen ansaae den for nødvendig, men den Nødvendighed, som fremkaldte Loven om Arveafgifterne, og som Udvalget gik tilside for, har senere vist sig ikke at være tilstede. See vi nemlig hen til, hvad Stempelpapirsintraderne have indbragt, finde vi, at i det Aar, som gik forud for den nye Stempellovs Ikrafttræden, nemlig Regnskabsaaret 1861—62, indbragte Stempelpapirsintraderne en Bruttoindtægt — jeg nævner Bruttoindtægten, fordi der i et enkelt Regnskab ikke er opført Nettobeløbet — af 676,755 Rd. I det følgende Aar, det Aar, for hvilket den nye Lov om Stempelpapir gjaldt, var Stempelintraderne 742,170 Rd., og der var altsaa en betydelig Forøgelse. I de følgende Aar 1863/64 og 1864/65 er der derimod en stærk Nedgang, men dette beroer paa den simple Grund, at disse Aar vare Krigsaar, og i Krigstilfælde viser det sig altid, at de indirecte Afgifter svigte Statskassen. Naar vi da komme til det næste Fredsaar 1865/66, finde vi, at Stempelaafgifterne udgjorde 595,923 Rd., altsaa noget nær det samme, som de vare, før den nye Stempellov traadte

i Kraft. I Aaret 1866/67 udgjorde disse Indtægter 669,393 Rd. og endelig i 1867/68 720,887 Rd. Stempelintraderne udgjøre altsaa nu i det sidste Aar omtrent 44,000 Rd. mere end de udgjorde, før den nye Stempellov udkom, og altsaa har denne Lov paa ingen Maade frembragt nogen Nedgang i Stempelpapirsindtægterne; de flyde tværtimod rigeligere end tidligere. Den Grund, der var tilstede for en Forhøielse af Arveafgiften, viser sig altsaa at være urigtig, og de øvrige Grunde, der tale imod en saadan Afgift, fremtræde derfor nu med et større Krav paa en Reform i dette Punkt. Kommer jeg dernæst til selve Stempelpapirsintraderne, vil jeg sige, at der er en Mangfoldighed af Betragtninger, som ganske vist tale derimod, men jeg vil mindre gaae ind paa Spørgsmaalet om dem end paa Spørgsmaalet om de to andre indirecte Afgifter, fordi Stempelpapirsafgiften udgjør et saa stort Beløb, at jeg, skjøndt det ingenlunde var umuligt, dog ikke tør antage, at det vil være Rigsdagens Henfigt første Gang man gjorde et Forsøg paa at benytte Indkomstskatloven til en Reform i de indirecte Afgifter, da at røre ved Stempelpapirsintraderne. Jeg troer, det vil være lempeligere og naturligere at gaae ind paa de to mindre Afgifter, Halvprocentafgiften af faste Eiendommers Overdragelse og Arveafgiften. Jeg troer, at man selv med Anerkjendelse af, at Statskassen muligvis har Trang til et Beløb, der er omtrent saa stort, som det, der her forlanges, vil kunne indsaette en Bestemmelse om, at Erlæggesen af Halvprocentafgift reent bortfalder, uden at man behøver at forhøie det Beløb, som Regjeringen agter at faae ind ved Indkomstskatten. Man vil derved noget imodkomme det Onske, der blev fremsat af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgfreds (Chr. Jensen) om en delvis Nedsættelse i Indkomstskattens Beløb. Dersom man dernæst vilde gaae til en Reform af Arveafgiften, som kunde skee paa den naturligste Maade derved, at man inddrog Arvesummerne med Undtagelse af dem, der falde i den lige Linie under Indkomstbeskatningen, vilde man muligvis behøve nogen Forøgelse af Indkomstskattens Beløb; men selv om man ikke vilde